

N:o 128.

Af herr **N. Andersson** i Pettersborg, *angående skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om förslag till ordnande af fosterbarnsväsendet.*

Det torde vara allt för känt, att fosterbarn i allmänhet ej behandlas såsom andra barn; glädjande undantag gifvas naturligtvis. Jag behöfver därför icke relatera alla de fall af vanvård, som förekommit, mest i de större städerna, och blottats af pressen och konstaterats af myndigheterna. Det är särskildt sådana barn, för hvilka onaturliga föräldrar betala en summa en gång för alla, ty dessa stackars små äro ofta lemnade åt den gröfsta yttre vanvård och svältas stundom formligen i hjel.

Huru upprörande är det ej att läsa skildringarna om det så kallade englamakeriet, som med längre eller kortare mellantider äro synliga i tidningarna. Och hvem täljer dock alla stackars fosterbarns lidanden? Det är tydligt, att icke ens hälften af samvetslösa fosterföräldrar bli uppdagade. Hvad är att göra till förekommande af denna vanvård? Vi hafva lemnat denna viktiga fråga obesvarad allt för länge i vårt land. I Danmark har lagstiftaren redan för länge sedan ingripit för att skydda de annars helt och hållet värnlösa. Fosterbarnsväsendet står der redan under sträng kontroll. Jag anser, att frågan måste lösas äfven hos oss. Vi hafva djurskydd, men ej skydd för fosterbarn.

Personer emottaga nu ofta fosterbarn utan att vare sig ekonomiskt eller moraliskt vara så beskaffade, att ett barn tryggt kan lemnas i deras händer; vi hafva en stor »fosterbarnsindustri». Det är obarmhertigt att icke göra något till de arma barnens skydd. Ingen borde ega rätt att emottaga barn till fostran, med mindre någon myndighet, t. ex. kommunalnämnd på landet och fattigvårdsnämnd i stad, godkände personen eller personerna i fråga. Vidare torde såväl fosterföräldrarnes hem som barnet vissa gånger om året vara föremål för besigtning, dels af läkare och dels af samma myndighet, som lemnat tillstånd till fosterbarnets öfvertagande.

På grund af hvad jag nu i största korthet anført, vill jag anhålla,

att Riksdagen ville besluta en skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om framläggande af förslag till sådan lag, att fosterföräldrar ställas under kontroll och fosterbarnen sålunda bekomma bättre skydd af samhället.

Stockholm den 26 januari 1901.

Nils Andersson.